

O p o n e n t s k ý   p o s u d e k

rigorózní práce Mgr. Jarmily Květoňové

na téma „Cechy na Příbramsku v 16. až 18. století“

(154 stran vlastního textu)

V úvodu práce a v její první části nazvané „Cechovní organizace“ kompiluje autorka podle známých českých autorů (hlavně Z. Wintera) a naučných slovníků výklad základního pojmu cechovního zřízení. Pasáže dlouhé několik stran postavila téměř jen na dvou pracích jediného autora, na které poctivě odkazuje v poznámkách (např. Z. Winter Český průmysl a obchod v 16. věku ... a Dějiny řemesel ... od pozn. 16 do pozn. 59).

Stejně tak druhá část práce „Právní předpisy a prameny upravující cechovní zřízení“ je nejdříve zestručněným výkladem pojednání Z. Wintera Dějiny řemesel a obchodu (str. 35 až 40, pozn. 60 až 72). Právními předpisy a prameny autorka myslí cechovní pořádky, artikule, statuta a později generální cechovní patent a generální cechovní artikule. Pro dobu předbělohorskou, držíc se jen důsledně Winterova díla, ani nezmínila kodifikaci městského práva a samozřejmě ani právní knihy. S odkazem na Wintera, pozn. 74, také hovoří o přebírání cechovních statut od cechu z jiného města za poplatek.

Od stránky 42, 43 autorka dokládá svá sdělení odkazy na archivní materiály okresního archivu v Příbrami a přivádí čtenáře blíže k vymezenému předmětu zkoumání. Škoda však, že zde důsledně neuvádí data jednotlivých dokumentů. Kapitola 2. 4. Nařízení a privilegia týkající se změn cechovního zřízení ve městech pražských po roce 1547, i další kapitola č. 2. 5. týkající se 16. století je neorganicky zařazena až za pasáž o 18. století. Pak se časový postup výkladu posouvá, následují základní cechovní předpisy 30. let osmnáctého století.

V dosud oponovaných dvou částech práce autorka ve snaze poskytnout širokou informaci k cechovní problematice v obecné rovině metodicky i obsahově nevyčerpala všechny možnosti, které zvolená koncepce poskytuje. Popis mnohdy zůstává na povrchu vykládaných otázek. Mohla důsledněji

domýšlet převzatá konstatování, při výkladu také používat současných výrazů namísto dobových ze spisů Z. Wintera (na příklad vyzdvižení mlýna, vytápění pozemků na str. 31 a 32).

Teprve třetí část spisu „Cecharovní organizace výroby na Příbramsku v 16. až 18. století“, od strany 62, přivádí čtenáře k obsahovému jádru posuzované práce. S využitím dokumentů příbramského pracoviště státního archivu a specializované literatury, (Polák, Velfl, Klíma) popisuje mimo jiné právní postavení města a činnost více než dvou desítek jednotlivých příbramských cechů. Pojednání o nich je zajímavé, poučné když přibližuje např. dnes téměř neznámý cech rozárníků, typický právě pro město Příbram.

Poměrně malou pozornost autorka v celém spise věnuje otázkám soudnictví, ačkoliv její juristická kvalifikace k tomu přímo vybízí.

Drobné nejasnosti a nepřesné formulace vyžadující vysvětlení :

„... poddanské město patřící králi ...“ str. 5, , podmínky získání živnostenského listu pro řemeslníky str.5, pořadí cechů na str. 22 „církevní vrchnost přešla na krále“ str. 150.

Relativně dlouhý Závěr (str. 147 - 153) je vlastně komentovaným přehledem obsahu práce.

Jako celek posuzovanou práci hodnotím kladně. Oceňuji samostatné studium archivních materiálů, zájem autorky o historii města Příbrami. Pisatelka prokazuje schopnosti k samostatné badatelské práci a své rozsáhlé znalosti studovaného tématu.

DOPORUČUJI obhajobu, u níž může být podán utříděný přehled vývoje správy města Příbram od roku 1579 do roku 1848.

Praha 20.ledna 2013

Doc.JUDr. Ladislav SOUKUP, CSc.

oponent